

apud ARCHILOCHUM tamen *Μυκλίδης* ne habeatur pro nomine proprio, verum pro convicio. Eundem tibicinem perstrinxit poeta fr. 95 :

Ἦδέ οἱ σάθη
ὥσει τ' ὄνου Πριηνέος
κῆλωνος ἐπλήμμυρον στρυγηφάγου.

Quae in corruptissimis illis lusit BERGKIUS fr. 48 :

Ἐπὴν τι δεύη, μή 'π' ἀχηνίη τρέπειν,
ea longius abeunt.

B. T. B.

HORATIUS SAT. I. VI. VS. 4. GEHANDHAAFD.

Er zijn in het vorige nummer der *Mnemosyne* twijfelingen geopperd omtrent de echtheid van een vers bij HORATIUS uit den aanvang der zesde satire van het eerste boek :

Non, *quia*, Maecenas, Lydorum quicquid Etruscos
Incoluit fines, nemo generosior est te,
Nec, *quod* avus tibi maternus fuit atque paternus,
Olim qui magnis legionibus imperitabant,
§ Ut plerique solent, naso suspendis adunco
Ignotos, ut me libertino patre natum.

Ik meen deze twijfelingen uit den weg te kunnen ruimen. Bij mij ten minste is de echtheid van bedoeld vers reeds daarom boven twijfel verheven, dewijl het eene *παρωδία* bevat van LUCRETIIUS III. 1039 :

Inde alii multi reges rerumque potentes
Occiderunt, *magnis qui gentibus imperitarunt*,
waarop reeds LAMBINUS wees; en daarom dient men of met de *edit. princ.*, in overeenstemming met LUCRETIIUS, *imperitarunt* te lezen, of met BENTLEY uit HSS. *imperitarent*. De aanhef *Lydorum quicquid Etruscos* caett. is niet zonder ironische overdrijving, evenmin als het slot der satire: »ac si Quaestor avus, pater atque meus, patruusque fuisset.” Hiertoe behoort ook het: »avus — maternus fuit atque paternus,” en *olim* is alles behalve overtollig, want dit maakt juist dat men niet *letterlijk* aan de grootvaders van MAECENAS behoort te denken.

Genoegzaam parallel, tot in de aaneenschakeling toe, is met onze plaats eene andere in deze satire, namelijk vs. 46 en vv.

Quem rodunt omnes libertino patre natum:

Nunc, quia sim tibi, Maecenas, convictor, at olim

Quod mihi pareret legio Romana tribuno.

Hierdoor wordt het vroegere *legionibus* gemotiveerd. *Legionibus* mag zeker niet door *exercitibus* omschreven worden, maar toch wel door *copiis*; zoo zegt LUCRETIVS t. a. p. van HANNIBAL:

— iterque dedit *legionibus* ire per altum.

In het geheel is de toespeling op LUCRETIVS h. t. pl. meer dan voorbijgaande; bij dezen moet *bonus Ancus* even zoo goed sterven als elke *improbus* (vs. 1037 sq.). Bij HORATIUS, die om wel te begrijpen reden, het »Tulli — *ignobile regnum*” (vs. 9) koos, staat TULLIVS met de »*probi, nullis maioribus orti,*” maar »*amplis honoribus aucti*” op ééne lijn. Denkelyk slaan *potestatem — atque — regnum* (vs. 9) nog op het Lucretiaansche *reges rerumque potentes*. — *Magnis* is onmisbaar én om het *magnis gentibus* van LUCRETIVS én om het ironische:

. . . . . *magni*

Quo pueri *magnis* e centurionibus orti,

in vs. 72 van deze satire; vgl. nog vs. 62: *magnum* hoc ego duco, quod placui tibi, caett. ¹.

Iemand, die dit een en ander bedenkt en overweegt, zal wel verder geene reden vinden, om het bedoelde vers voor ingeschoven te houden.

B. T. B.

EENE EPIGRAPHISCHE EN EENE ARCHAEOLOGISCHE OPMERKING.

I.

Dr. JANSSEN brengt in zijne *Epigraphische Aanteekeningen* ², uit GRÜTER ³, dit opschrift bij, gevonden te Lyon:

¹) Een vriend herinnert mij nog het bij SALLUSTIVS, *Cat.* 53 voorkomende: »*parva manu cum magnis legionibus hostium contendisse.*”

²) *Mnemos.* III. 325.

³) p. CMLXX, 2.